

paa nogen Maade. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, er Beværterstanden, netop for en væsentlig Del gennem Beværterlovgivningen, blevet hævet saa stærkt, at Faren for saadanne Misbrug, som kunde lede de offentlige Myndigheder til at indføre Syndikatdrift, er ganske overordentlig fjernliggende. Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen som helst Frygt for, at saadant skulde ske i nogen overskuelig Tid. Jeg tror altsaa, at de Betæneligheder, der saa stærkt er fremkommet fra Beværterorganisationens Side, ikke er begrundede; men hvis man fastholder disse Betæneligheder, hvis man ikke lader sig overbevise af de Argumenter, jeg her har fremført, eller af andre maaske bedre og klarere Argumenter, som andre gode Mænd kan anføre, saa skulde jeg ikke desto mindre ikke have noget imod, at man lod Bestemmelsen om Syndikatdrift falde her i Lovforslaget. Derved vilde jo nemlig ikke ske andet, end at Afgørelsen vilde blive flyttet fra de Myndigheder, som fastsætter Vedtægten, over til selve Lovgivningsmagten. Da jeg nu mener, at det hele ligger saa overordentlig fjernt, tror jeg, at hvis Beværterstanden kunde føle sig beroliget derved, kunde man gerne foretage denne Flytning, at man lod det blive et Lovgivnings-spørgsmaal, om der skulde indføres Syndikatdrift, altsaa at vi foreløbig udskød dette Spørgsmaal, og saa kunde en senere Rigsdag, naar Fare for Misbrug maatte vise sig, tage Bestemmelse derom. Men jeg vil, for at undgaa Misforstaaelse, straks sige, at naar jeg gør denne Indrømmelse, er det en Indrømmelse af mere formel Art. Mit Realitetsstandpunkt er ikke paa nogen Maade forandret derved. Hvis man tænker sig, at Forholdet blev ordnet saaledes, som jeg her har sagt, og Spørgsmaalet derefter kom frem i en senere Rigsdag, hvoraf jeg var Medlem, vilde jeg uden al Tvivl fremdeles være villig til at gaa med til Syndikatdrift, dersom jeg erkendte, at der forelaa alvorlig Fare for Misbrug, som man ikke paa anden Maade kunde imødegaa.

Ærede Medlemmer vil altsaa have set, at jeg er, om end med de Forbehold, jeg har nævnt, Tilhænger af en eventuel Syndikatdrift, men de vil ogsaa have set, at min Begrundelse ganske hviler i de næringsretlige Hensyn. Jeg har i Ædruelighedskommissionen taget Afstand og maa fremdeles tage Afstand fra den Begrundelse, som Bestemmelserne om Syndikatdrift har faaet fra Kommissionsflertallets

Side, hvor det saa klart træder frem, at det, man vil, er i særlig Grad at jævne Vejen for et kommende Alkoholforbud.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger om en Bestemmelse, der vel ikke har megen praktisk Betydning, men som interesserer mig meget, fordi ogsaa her den Tanke kommer frem, som ligger bagved, nemlig at nærme sig Forbudet. Det er Bestemmelsen i § 28, 3die Stykke, hvorefter det skal forbydes at sælge Chokolade m. v., hvori der findes stærke Drikke i flydende Form. Det forekommer mig nu, at det ikke var nødvendigt at lovgive paa dette Punkt. Thi eet af to: enten er det, her er Tale om, Spisevarer, Dessert, hvortil der er anvendt Spiritus, saaledes som det kan være Tilfældet med Rombudding og den Slags Ting, og i saa Fald ser jeg ikke, hvorfor Konfekt skulde være underkastet andre Regler end disse andre Spisevarer, hvortil der er anvendt stærke Drikke; eller ogsaa er Indholdet i den paagældende Konfekt virkelig Spiritus, saa det altsaa er et virkeligt Salg af Spiritus, blot i en Beholder af Chokolade i Stedet for i en Beholder af Glas. Hvis det sidste er Tilfældet, forekommer det mig, at dette Spiritussalg maa bedømmes paa samme Maade som alt andet Spiritussalg. Jeg ser ikke, at den Omstændighed, at Beholderen er af Chokolade, kan medføre nogen Forandring. Altsaa, hvor der er Tale om Folk, som ikke har Adkomst til at sælge Spiritus i Glasbeholdere, bør de heller ikke kunne sælge Spiritus i Chokoladebeholdere, men hvor det drejer sig om Folk, der kan sælge Spiritus i Glasbeholder eller uden Beholder, ser jeg ikke mindste Grund til at forbyde Salget, fordi Spiritusen fremtræder i Chokoladebeholder. Dette med Hensyn til det principielle, mere juridiske Spørgsmaal. Men i øvrigt tror jeg, at praktisk taget er Forholdet saaledes, at der her slet ikke er Tale om noget virkelig spirituøst. Det, her er Spørgsmaal om, er saa smaa Kvantiteter af Spiritus, at det slet ingen Rolle spiller, og det maa uden al Tvivl ses fra det Synspunkt, jeg først fremhævede, saaledes, at der kun er Tale om Spisevarer, Konditorvarer med en lille Tilsætning af Spiritus. Jeg har her i min Haand en Meddelelse fra Steins kemiske Laboratorium. Laboratoriet har paa Foranledning en Mængde Steder i Byen ladet indkøbe saadan Konfekt, som angives at være fyldt med Likør, altsaa spiritusholdig Konfekt, og det viste sig ved Undersøgelsen, at 100 g